



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: R. F.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 385 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 10. 9. 2025 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná potvrdila své rozhodnutí ze dne 1. 4. 2025, zamítající žalobcovu žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále je „IPZS“) žalobce není invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla o 30%.
2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vytkl nesprávně posouzený skutkový stav,

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

který byl posouzen v rozporu se závěry jeho ošetřujícími lékaři. Žalobce zdůraznil své onemocnění, potíže, které mu přináší, a jejich bolestivost.

3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení, uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku, který považuje za dostatečně odůvodněný, a na svých argumentech zcela setrvává.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce pracoval jako zedník, nyní je veden na úřadu práce. Požádal o invalidní důchod. Podle posudku IPZS z 19. 3. 2025 žalobcova pracovní schopnost poklesla o 30 %, což neodpovídá žádnému stupni invalidity. Tento posudek vedl žalovanou k zamítnutí žádosti o invalidního důchodu 1. 4. 2025.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, neboť jeho zdravotní stav je závažnější. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek Institutem posuzování zdravotního stavu, který dne 20. 5. 2025 dospěl k totožnému závěru, že žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla celkem o 30 %. Rozhodující příčina žalobcova nepříznivého zdravotního stavu odpovídá kapitole XIII, odd. E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (dále jen „vyhláška“). Žalovaná následně vydala napadené rozhodnutí.
7. V soudním řízení nechal krajský soud zpracovat posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. V něm posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je bolestivý páteřní syndrom. Postižení zařadila do kapitoly XIII, odd. E položky 1c přílohy k vyhlášce, neboť pokles pracovního potenciálu je středně těžký a odpovídá horní hranici 40 % i s ohledem na další chorobné stavy v anamnéze. Datum vzniku invalidity stanovila na 4. 2. 2025 a platnost posudku trvale.
8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), invaliditu a změnu stupně invalidity pro účely poskytnutí dávek posuzuje Institut posuzování zdravotního stavu. Pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).

9. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie, tedy odborností, do kterých spadá žalobcovo onemocnění. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, když takto jej shledali i oba účastníci řízení. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 40 %.
11. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobce byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku Institutu za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve I. stupni podle ustanovení podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“), když jeho pracovní schopnost poklesla o 40 %.

12. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobce.
13. Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Náklady žalobce představují poštovné 85 Kč a jízdné k soudu 300 Kč. Tyto náklady podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o nezbytné náklady k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovanou k jejich zaplacení zavázal ve lhůtě 2 měsíců v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 17. prosince 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně